Zakduiken

Met het vallen van de bladeren begon ook de temperatuur te dalen. Het warme water aan de oppervlakte verdween dag na dag. Skubba moest zijn verblijf in het water vanwege de kou meer en meer beperken. En dat zinde hem niet!

Met kleren aan zwemmen gaf hem slechts enkele minuutjes respijt. Hij dacht dat een dikke trui aantrekken wel zou helpen. Eens de stof van zijn broek en trui water opgezogen had, kreeg hij het weer koud. En zijn moeder was al helemaal niet tevreden als hij kletsnat met een zak natte kleren thuiskwam. Ook al probeerde hij die, voordat ze het merkte, in de droogkast te stoppen.

Toen dacht hij: "Als je natte kleren in een plastic zak kan stoppen, kan je je kleren er ook droog mee houden".

Dus als hij kon duiken in een grote zak, dan zouden zijn kleren droog blijven en zou hij warm blijven. Duiken in een grote plastieke vuilniszak viel niet echt mee. In het begin slaagde hij er niet in om in de zak te kruipen zonder dat deze scheurde. Eenmaal in de zak was het bijna een onmogelijke taak om in het water te raken. Zakspringen gaat goed zolang je op een vlak stuk blijft, maar van een helling is dat minder gemakkelijk. Hij was eerst een paar keer in het water gevallen.

Zijn kleren waren door deze val niet alleen nat, maar ook smerig. En dat maakte moeder niet blij. Het hielp niet dat hij vertelde dat hij niet met kleren aan gaan duiken was, maar dat hij per ongeluk in het water gevallen was. Ze geloofde hem niet.

Toen hij uiteindelijk de kunst van het zakspringen naar het water onder de knie had, kreeg hij te maken met een ander probleem. Als hij tot aan zijn knieën in het water stond, werden zijn benen afgesnoerd. En het werd erger naarmate hij dieper ging. Tegelijkertijd begon het bovenstuk van de zak zich met lucht te vullen. Te veel lucht.

Hij snapte het niet. Dit gebeurde toch niet als hij met zijn zwembroek ging duiken. Waar was Fred als je hem nodig had?
Toen hij zich nogmaals verwonderde waarom het water zijn benen vastgreep, hoorde hij iemand lachen. Het was Fred. Eindelijk.
"Net een peer die in het water gevallen is!", gierde die het uit.

"Waarom help je me niet in plaats van te lachen? Waarom gebeurt dit?", vroeg Skubba.

"Het heeft iets met druk te maken", legde Fred uit.
"Met druk?", antwoordde Skubba met vragende ogen. "Wat is dat: druk?".

Toen begon Fred het begrip stap voor stap uit te leggen. "Druk ontstaat wanneer je een kracht op een oppervlakte uitoefent. Als je met je hand tegen de muur duwt, dan oefen je een kracht uit tegen deze muur. Maar je kan ook zeggen dat je hand een druk uitoefent.

Immers, je hand heeft een bepaalde grootte die we oppervlakte noemen. Bij dezelfde kracht, hoe kleiner je handen hoe groter de druk. Indien je dezelfde kracht zou uitoefenen op een zeer klein oppervlak, bijvoorbeeld het puntje van een nagel, dan zou je die nagel in de muur kunnen duwen.

Het is dus niet alleen belangrijk hoe groot de kracht is, maar ook hoe groot de druk is".
"Jaja, ik begrijp wat druk is, maar wat heeft dat nu met mijn peervormige zak te maken?", vroeg Skubba na de uitleg van Fred.
Denk je dat Skubba begreep waarover Fred het had? Begrijp jij het? ■

PATRICK VAN HOESERLANDE

